

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

*Wspomożenie
wiernych...*

Drodzy Czytelnicy!

Oddajemy w Wasze ręce noworoczny numer naszej gazetki parafialnej. Nowy Rok jest jak poranek, który przynosi nową nadzieję i nieznanne jeszcze zdarzenia budzącego się dnia. Nowy Rok jest

czasem, gdy kalendarz jest wyzerowany i można swoje życie liczyć od nowa. Trzeba tylko postawić sobie pytanie: co tak naprawdę liczyć w swoim życiu od nowa, co jest cenne, co warto zapisać?

W Księdze Liczb słyszymy, że w życiu liczy się błogosławieństwo Boga. Boże błogosławieństwo jest łaską, jest światłem, wodą, która daje życie nie tylko w wymiarze przyrodzonym, ale nade wszystko udziela się ludzkiemu duchowi stęsknionemu miłości. „Niech Pan cię błogosławi...” znaczy: niech Pan da Ci szczęście. Tylko On wie, co jest Tobie potrzebne do szczęścia w roku 2022. Bóg chce naszego szczęścia. Choć droga będzie pod górę, idąc z Bogiem dojdiesz na szczyt. Mimo wyboistego podłoża, mimo upadków, gdy będziesz się trzymać Boga i Jego przykazań, staniesz na szczycie. Będziesz szczęśliwy.

Czemu ma służyć Twoje życie, czemu ma służyć czas, który Bóg każdemu z nas daje? Możemy na to pytanie odpowiedzieć jednym słowem: „Miłości”. Wiele lat temu ks. Prymas Stefan Wyszyński napisał w swych notatkach taką myśl: „Ludzie mówią, że czas to pieniądz. A ja wam powiadam; czas to miłość”. Wiedział Prymas Tysiąclecia co mówi, bo złoczyńcy bezprawnie umieścili go w miejscu odosobnienia na trzy lata. Oderwanego go od wspólnoty wiernych, nawet nie wolno mu się było spotkać z rodziną, z której pochodził. W samotności miał tak wiele czasu, który wypełnił modlitwą, zgłębianiem mądrości z ksiązek, zapisem własnych refleksji. Ale gdyby zebrać to krótkimi słowami można powiedzieć, że to był czas dojrzewania miłości do Kościoła i do Polski.

Warto żyć dla miłości, tak jak Maryja, która uczy nas oddzielać miłość od naszych złudzeń. Wszystkie nasze znaki zapytania powierzajmy Pannie Świętej, która zaufała Bogu, która kochała i dlatego Bożą Rodzicielką się stała. Prośmy więc gorąco Maryję, abyśmy przeżywali każdy dzień w tym rozpoczynającym się roku pod Jej szczególną opieką doskonaląc się w miłości.

ks. Sławomir Głuszek

Dzień życia konsekrowanego 2022

Dawid Grzeszkowicz

W środę 2 lutego będziemy obchodzić XXVI Dzień Życia Konsekrowanego. Wydarzenie to zostało zapoczątkowane przez św. Jana Pawła II w 1997. Przypada ono zawsze 2 lutego, w Święto Ofiarowania Pańskiego.

Podczas Dnia Życia Konsekrowanego Kościół modli się w szczególności za wszystkie osoby, które poświęciły całe swoje życie w służbie Bogu i drugiemu człowiekowi. Tak jak ziemscy rodzice Jezusa ofiarowali swojego nowonarodzonego Syna Bogu w świątyni, tak osoba konsekrowana poświęca swoje życie w służbie Bogu i bliżnim. Czym dokładnie charakteryzuje się życie konsekrowane?

Osoby konsekrowane składają konsekrację, czyli złożenie Bogu ślubów czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, jednak zależy to również od specyfiki danej formy czy zgromadzenia do którego należy osoba konsekrowana. W naszym kraju żyje około 32 tys. takich osób. Największą grupę osób konsekrowanych w Polsce stanowią kobiety – siostry zakonne żyjące w zgromadzeniach czynnych, czyli nastawionych na współdziałanie z Kościołem

w pracy apostolskiej. Jest ich ok. 17 tys., z czego ok. 2000 posługuje za granicą. Kolejną, znacznie już mniejszą, grupą zakonnic są mniszki żyjące w zakonach kontemplacyjnych. Jest ich w Polsce ok. 1290. Większość mieszka w 83 klasztorach, których przełożone zrzeszone są w Konferencji Przełożonych Żeńskich Klasztorów Kontemplacyjnych w Pol-

sce. Wszystkie te klasztory reprezentują 13 rodzin zakonnych, z których zdecydowanie najliczniejszą są karmelitanek bose.

Kolejną dużą grupą osób konsekrowanych są zakonnicy. Jest ich w Polsce ponad 11 tys., z których ponad 3 tys. pracuje za granicą. Obecną specyfiką zakonów męskich w Polsce jest to, że najczęściej łączą powołanie do życia konsekrowanego z powołaniem do kapłaństwa. Warto zatem pamiętać, że księża dzielą się na diecezjalnych i zakonnych (ci ostatni świętują 2 lutego).

Od Soboru Watykańskiego II w naszym kraju zauważono powolne odradzanie się indywidualnych form życia konsekrowanego: dziewic, wdów i wdowców konsekrowanych oraz pustelnic i pustelników. W Polsce żyją obecnie 322 dziewice konsekrowane, ok. 300 wdów konsekrowanych oraz 4 pustelnice i 1 pustelnik. Są to osoby działające bez struktur, bezpośrednio podlegające biskupowi diecezjalnemu, który odpowiedzialny jest za ich formację i funkcjonowanie.

Kolejną formą życia konsekrowanego jest tzw. instytut świecki. Pierwsze świeckie instytuty życia konsekrowanego zaczęły powstawać w pierwszej połowie XX wieku, a oficjalnie uznane zostały przez papieża Piusa XII w 1947 r. Jan Paweł II dostrzegał ich znaczenie i rolę: „Duch Święty, przedziwny twórca różnorodnych charyzmatów, wzbudził w naszych czasach nowe formy życia konsekrowanego, pragnąc jak gdyby odpowiedzieć zgodnie z opatrnościowym zamysłem na nowe potrzeby, jakie Kościół napotyka dziś w pełnieniu swojej misji w świecie” (Jan Paweł II, *Vita consecrata*, 10). Instytuty te są odpowiedzią Kościoła na zmieniający się sposób życia współczesnych ludzi oraz chęć doskonalenia się w wierze i pomocy drugiemu człowiekowi, jednak dalej pozostając osobą świecką. W Archidiecezji Krakowskiej funkcjonuje 12 takich instytutów z czego tylko jeden przeznaczony jest dla mężczyzn. Członkowie instytutów swoim życiem świadczą o Chrystusie i starają się powiększać Królestwo Boże na ziemi. Należy również zaznaczyć, że osoby, które są członkami takich instytutów nie mówią o tym otwarcie. Nie ujawniają faktu bycia osobą konsekrowaną. Nie

Obraz nieznan. malarza z końca XV w. Dziewica Maria otoczona świętymi dziewczynami

wiedzą o tym ich rodziny, przyjaciele, znajomi czy współpracownicy. Dzięki takiemu „ukryciu” mogą docierać do ludzi, którym nie po drodze z kościołem hierarchicznym, do środowisk w których panuje „alergia” na kapłańską sutannę czy zakonny habit. Poprzez świadectwo własnego życia pomagają im spotkać Chrystusa. Na tym polega ich powołanie i misja.

Podczas Dnia Życia Konsekrowanego nasze modlitwy w szczególności ofiarujemy za osoby konsekrowane. O wytrwałość dla nich w Chrystusie i ślubach, oraz o kolejne powołania do takiej formy życia. ■

Powierzyć się tej, która jest „Matką mojego Pana”

Wacław Szczotkowski

„Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu” (Łk 2,19).

„Uroczystość Macierzyństwa Bożego Najświętszej Maryi Panny. Z pobliskiego kościoła dochodzą śpiewy ludu, w miarę jak rozchylają się drzwi kościelne (może chórowe) na korytarz klasztoru. Radość wstępuje do serca, że Matka Boża hołd swój odbiera” – Jest to cytat z zapisków więziennych tego, który powiedział: „Wszystko postawiłem na Maryję” czyli błogosławionego Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Na rozpoczęcie roku, w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, Kościół daje nam możliwość oddać cześć oraz powierzyć się opiece Tej, którą tytułujemy Wspomożeniem wiernych, Matką Bożą Nieustającej Pomocy,

Matką miłosierdzia, Bramą niebieską itd. Pragniemy w pierwszy dzień Nowego Roku w ten sposób poddać się Jej macierzyńskiej pieczy i trosce na 365 dni. Maryja jest nam również dana jako wzór życia duchowego na cały rok. My wierzący powinniśmy Ją naśladować w takim stopniu jaki potrafimy. A Maryja zaprasza nas do rozważania Bożych tajemnic w sercu. Dzięki zachowywaniu i rozważaniu tego co Bóg czyni w naszym życiu, nasza wiara staje się na wzór wiary Bogurodzicy. Nie jest ona krótkotrwałym zachwytem i radośnie przeżywaną chwilą, ale trwałą więzią z Bogiem. Warto zwrócić uwagę na postawy i zachowania bohaterów tego

fragmentu Ewangelii, który słuchamy na Eucharystii w Nowy Rok. Wszyscy „dziwili się”, a Matka Najświętsza „zachowywała i rozważała”. Spotkanie Nowonarodzonego jest przyczyną radości i uwielbienia Boga dla wszystkich, ale dla Maryi jest ponadto źródłem wiary i zaufania Bogu. Dla Świętej Bożej Rodzicielki Słowo Boże, Boże tajemnice i wydarzenia są codziennym pokarmem, przewodnikiem i ostoją.

Dlatego na progu Nowego Roku, nowego początku spoglądamy na Bogurodzicę, która trzyma w objęciach Boże Dziecię, które jest znakiem nadziei i tego wszystkiego, co Go czeka i co przed Nim, analogicznie jak

kolejny rok, który się dla nas rozpoczyna, który daje nam Bóg. Wszystko co przed nami powinniśmy otoczyć troską, modlitwą, miłością, rozsądkiem i życzliwością. Przeto kierujemy ku Matce Zbawiciela nasze modlitwy, aby Ona pomogła nam troszczyć się o życie zarówno to ludzkie jak i życie Boże w nas.

Modlitwa: Panie Jezu, Ty z bezgraniczną ufnością złożyłeś samego siebie w życiu i objęciach Matki Najświętszej. Ja również składam w Jej Matczyńskich dłoniach samego siebie i ten rozpoczynający się rok.

Nasza wiara w Boże Macierzyństwo Maryi oraz Jej pośrednictwo ma swoje źródło w Piśmie Świętym i Tradycji Kościoła. Dlatego uciekamy się do Niej ze swoimi potrzebami, sprawami, prośbami, dziękczynieniami, bo jesteśmy przekonani, że Ona wyjątkowo potrafi się za nami wstawiać do Jezusa Chrystusa Syna Bożego naszego Pana. To przeświadczenie opieramy na prawdach wiary zawartych w Katechizmie

Kościoła Katolickiego, a które tutaj zamierzam przypomnieć i przedłożyć: (495) Maryja, nazywana w Ewangeliach „Matką Jezusa” (J 2, 1; 19, 25), już przed narodzeniem swego Syna jest ogłoszona przez Elżbietę, pod natchnieniem Ducha Świętego, „Matką mojego Pana” (Łk 1, 43). Istotnie, Ten, którego poczęła jako człowieka z Ducha Świętego i który prawdziwie stał się Jej Synem według ciała, nie jest nikim innym jak wiecznym Synem Ojca, drugą Osobą Trójcy Świętej. Kościół wyznaje, że Maryja jest rzeczywiście Matką Bożą.

(971) „Błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia” (Łk 1, 48). „Pobożność Kościoła względem Świętej Dziewicy jest wewnętrznym elementem kultu chrześcijańskiego”. Najświętsza Dziewica „słusznie doznaje od Kościoła czci szczególnej. Już też od najdawniejszych czasów Błogosławiona Dziewica czczona jest pod zaszczytnym imieniem Bożej Rodzicielki, pod której obronę uciekają się w modli-

twach wierni we wszystkich swoich przeciwnościach i potrzebach... Kult ten... choć zgoła wyjątkowy, różni się przecież w sposób istotny od kultu uwielbienia, który oddawany jest Słowu Wcielonemu na równi z Ojcem i Duchem Świętym, i jak najbardziej sprzyja temu kultowi”. Wyraża się on w świętach liturgicznych poświęconych Matce Bożej oraz w modlitwie maryjnej, takiej jak różaniec, który jest „streszczeniem całej Ewangelii”. (2677) „Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami...” Zdumiewamy się razem z Elżbietą: „A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie?” (Łk 1, 43). Ponieważ daje nam Jezusa, swego Syna, Maryja jest Matką Boga i Matką naszą; możemy Jej powierzać wszystkie nasze troski i nasze prośby. Ona modli się za nami, podobnie jak modliła się za siebie: „Niech mi się stanie według Twego Słowa!” (Łk 1, 38). Powierając się Jej modlitwie, zdajemy się razem z Nią na wolę Bożą: „Bądź wola Twoja”. ■

Roraty 2021

ks. Sławomir Głuszek

Adwent cieszy nie tylko dzieci, ale i dorosłych. Przygaszone światło w kościele, lampiony w dłoniach dzieci i radość hymnu „Chwała na wysokości Bogu...” Wszyscy to lubimy. Dlaczego? Bo nasza szarość i niepewność codziennego życia potrzebuje celebrowania.

Podczas tegorocznych rorat zatytułowanych „Droga do Betlejem” ruszyliśmy razem z Maryją i Józefem z Nazaretu do miejsca narodzin Pana Jezusa. W drodze towarzyszył nam nasz przewodnik – anioł Gabriel, zwany przez wszystkich uczestników rorat GiePeEsem (Gabriel Prowadzi Skutecznie).

W trakcie naszej wędrówki przeszliśmy przez kilka miejscowości w Galilei, gdzie dorósł już Pan Jezus nauczał i czynił cuda. Wstąpiliśmy do Kany

Galilejskiej i do Kafarnaum. Skosztowaliśmy dania z ryby złowionej w Jeziorze Galilejskim. Zamoczyliśmy dla ochłody nogi w rzece Jordan. Spróbowaliśmy słodkich daktyli w Jerychu. Zaliczyliśmy najniższy punkt na ziemi, czyli Morze Martwe. Musieliśmy także uważać na żmije i skorpiony na Pustyni Judzkiej, ale w nagrodę zwiedzaliśmy Jerozolimę. Następnie wpadliśmy na podwieczorek do Zachariasza i Elżbiety w Ain Karem.

Na zakończenie rorat spotkaliśmy się wszyscy razem w jednym z najważniejszych miejsc na tej Ziemi – w miejscu, w którym Słowo stało się Ciałem, czyli w Betlejem. Przeszliśmy razem około 150 km.

Jeśli chodzi o frekwencję w tegorocznych roratach, to aż 27 osób nie opuściło ani jednego spotkania. Te osoby zostały już tradycyjnie wpisane do naszej Księgi Małego Parafianina. Składamy im oraz wszystkim uczestnikom tegorocznych rorat WIELKIE GRATULACJE. Oczywiście spotykamy się wszyscy za rok. ■

Światło Betlejemskie

Andrzej Pawłowski

W 1986 r. grupa dziennikarzy i wolontariuszy z Linzu postanowiła odpalić znicz w Grocie Narodzenia Pana Jezusa i rozwieźć jego płomień w czas Bożego Narodzenia do wielu krajów i wielu rodzin na znak pokoju i braterstwa. W pierwszym roku dotarł on samolotem do Wiednia, a potem rozwieziony był do wielu miejscowości w całej Austrii. A nie było to takie proste – w samolocie wybudowano specjalną ogniotrwałą kabinę, aby móc wnieść na pokład palący się ogień.

W kolejnych latach Światło docierało do coraz to dalszych zakątków Europy i świata. Wszędzie zwiastunami przynoszącymi Betlejemski Ogień byli skauci.

Jednak znaczna część naszego kontynentu nadal pozostawała zamknięta przez komunizm na Dobrą Nowinę. Nadszedł wreszcie rok 1989 – pierwsze prawie wolne wybory w Polsce i prawdziwy koniec imperium zła.

Grudzień 1989 roku, za kilka dni Boże Narodzenie. Nasza drużyna harcerska w Wiedniu, pracująca przy Duszpasterstwie Polskim, po raz kolejny otrzymała od skautów austriackich betlejemski ogień. Przynieśliśmy go jak zwykle do Kościoła Polskiego przy Rennwegu, skąd Rodacy zabierali to światło pokoju do swych domów.

Ale tamten grudzień był inny. W Polsce od kilku miesięcy był nowy rząd i zaczynał się powrót do niepodległości państwowej i wolności osobistej. Dla emigrantów otwierała się droga do Ojczyzny. Wielu z nich po raz pierwszy od lat mogło pojechać na święta do rodzinnego domu.

W tej podniosłej atmosferze wyrósł pomysł, aby zawieźć ogień z Betlejem do Polski. Sprawa jednak nie była tak zupełnie prosta i to z dwóch powodów. No bo jak tu wieźć zapaloną świecę w pociągu czy w samochodzie i to jeszcze przez tyle czasu – na granicach stało się wtedy zwykle po parę godzin. Trochę to niebezpieczne, dość niewygodne a już zupełnie sprzeczne z przepisami. A z drugiej strony, po drodze do Polski trzeba było sformować dwukrotną wnikliwą kontrolę celników czechosłowackich, którzy tkwiąc jeszcze ciałem i duszą w komunizmie, dotkliwie uprzykrzali życie cieszącym się początkami wolności i mogącym już wyjeżdżać na zachód Polakom. A poza tym jak tu wytłumaczyć takim, że ogień betlejemski nie jest przeciw ustrojowi, gdy przecież prawda jest zupełnie inna. Poczucie więzi chrześcijańskiej zawsze było śmiertelnym zagrożeniem dla wszystkich dyktatur.

Tak więc postanowiliśmy ogień – przemycić.

I tak też się stało, z Bożą pomocą. Nie zdmuchnął wątlęgo płomyka wiatr, gdy wysiadaliśmy z nim z samochodu przed tankowaniem. Nie dojrzały go też, ukrytego pod szeroką spódnicą Mamy, wścibskie oczy stróżów odchodzącego porządku, zwiedzone może śmiechem czwórki dzieci, gniotących się w samochodzie wyładowanym po brzegi. Wieźliśmy nie tylko Światło Betlejemskie, ale też i masę rzeczy dla bliskich w kraju potrzebujących wtedy właściwie wszystkiego.

Dojechaliśmy do Krakowa po dziesięciu godzinach zmagania się z przestrzenią i zimą. Przyjechaliśmy szczęśliwi, że się udało. Ogrzani w szczególny sposób tym małym płomykiem w harcerskiej latarni, który miał przed tamtą Wigilią tak wielką wartość. Był to bowiem żywy symbol i dowód powracania Polski do wolnego świata. Wieczorem włożyliśmy harcerskie mundury – Andrzej, Michał, Jurek i Ola – aby wziąć udział w specjalnej mszy św. w harcerskim kościele św. Idziego, tuż pod Wawelem. Tam też przekazaliśmy płonący Betlejemski Ogień w ręce krakowskich harcerzy, którzy rozwieźli go w następnych dniach do wielu drużyn i parafii w całej Polsce.

Rok później Światło Betlejemskie dotarło do naszej Ojczyzny już oficjalnie i było uroczystie przekazane harcerzom przez słowackich skautów na Łysej Polanie. ■

Św. Fabian

† 250, papież, męczennik

opracowanie: Elżbieta Łabędzka

Według *Liber Pontificalis* (Księga papieży) św. Fabian pochodził z rodziny rzymskiej. Wstąpił na Stolicę Piotrową po św. Anterosie. Euzebiusz z Cezarei twierdzi, że został wybrany 10 stycznia 236 roku dzięki szczególnej interwencji Bożej. Kiedy bowiem nie wiadano, kogo wybrać, Duch Święty w postaci gołębic miał spocząć nad głową św. Fabiana. Święty rządził Kościołem przez 14 lat. Podzielił Rzym na 7 diakonii, uporządkował cmentarze kościelne i wprowadził do nich stałą administrację; wyznaczył 7 subdiakonów, aby prowadzili akta męczenników; zarządził, aby stary olej był palony, a nowy co roku był poświęcany w Wielki Czwartek. Dbał o karność kościelną. Usunął biskupa Prywata z Lambesi (Afryka Północna), oskarżonego o herezję i gorszące życie. Zwołał do Rzymu synod, na którym uchwalono dekrety porządkujące życie kościelne. Doprowadził do zjednoczenia chrześcijan rzymskich po schizmie antypapieża Hipolita. Do Wiecznego Miasta sprowadził relikwie św. Poncjana, papieża. Święty Fabian wprowadził stopnie święceń niższych. Kiedy za panowania cesarza Decjusza (249–251) doszło do krwawych prześladowań, jako jeden z pierwszych otrzymał palmę męczeństwa św. Fabian (dnia 20 stycznia 250 roku).

Święty Cyprian w liście do kleru rzymskiego wspomina o męczeńskiej śmierci św. Fabiana i oddaje mu należną cześć. Píše też o kulcie, jakim cieszył się papież wśród wiernych po swojej męczeńskiej śmierci. Nie znamy

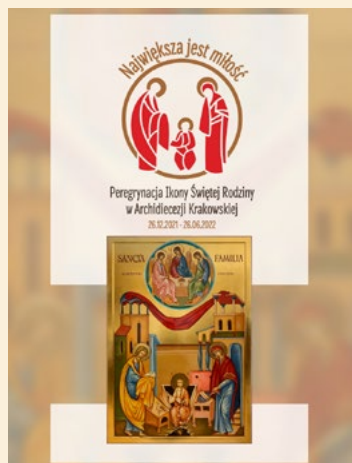

jednak bliższych okoliczności jego śmierci. Pochowano go w Katakumbach św. Kaliksta. W 1854 roku archeolog De Rossi odnalazł płytę nagrobną z jego imieniem, a w 1915 roku w bazylice św. Sebastiana znaleziono sarkofag Męczennika z napisem pochodzącym z X wieku. Zapewne przeniesienie relikwii św. Fabiana do bazyliki św. Sebastiana wpłynęło na fakt, że odtąd w jednym dniu Kościół zaczął obchodzić pamiątkę świętych męczenników: św. Fabiana i św. Sebastiana. W ikonografii św. Fabian przedstawiany jest w szatach pontyfikalnych w tiarze i z pastorałem lub krzyżem oraz z gołębiem i żelazną gręplą lub mieczem, symbolami męczeństwa.

Opracowanie na podstawie „Święci na każdy dzień” ks. Wincenty Zalewski SDB

Wiadomości z Archidiecezji

- ▶ 8 grudnia minęło pięć lat od nominacji abpa Marka Jędraszewskiego na urząd metropolity krakowskiego.
- ▶ 12 grudnia, w 86. roku życia, w 63. roku kapłaństwa i w 37. roku biskupstwa, zmarł arcybiskup Stanisław Nowak, arcybiskup senior Archidiecezji Częstochowskiej.
- ▶ „Spraw, Panie, aby choć jeden z nas został Twoim świętym kapłanem” – to nowy fragment modlitwy ministranta po Mszy świętej zaproponowany przez Duszpasterstwo Służby Liturgicznej Archidiecezji Krakowskiej.
- ▶ 12. Orszak Trzech Króli odbędzie się 6 stycznia 2022 r. Ze względu na obostrzenia będzie miał formę hybrydową. Transmisja online z krakowskiego Orszaku będzie udostępniona na Facebooku. Wszyscy, którzy chcą udać się na kołędowanie na krakowski Rynek, są proszeni o zachowanie dystansu.
- ▶ 26 grudnia w Sanktuarium Świętej Rodziny w Zakopanem rozpoczęła się peregrynacja Ikony Świętej Rodziny

w Archidiecezji Krakowskiej. Zakończy się ona 26.06.2022 r. Diecezjalnym Spotkaniem Rodzin w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie. Ikona będzie się znajdowała między innymi: 16 lutego w parafii Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Myślenicach, 20 lutego w parafii św. Maksymiliana M. Kolbego w Rudniku, a 26 kwietnia w parafii św. Anny w Krzyszkowicach. Wszelkie szczegółowe informacje i harmonogram znajdują się na stronie: <https://peregrynacjaikony.pl/>.

ODKRYWAMY NASZE CHRZEŚCJAŃSKIE KORZENIE...

Wędrówki bliższe i dalsze po naszej „Małej Ojczyźnie”

ks. Sławomir Głuszek, Wacław Szczotkowski

W poprzednim numerze „Białego Kamyka” rozpoczęliśmy cykl prezentacji pracy uczniów klas VII i VIII Szkoły

Podstawowej w Jaworniku związanych z realizacją innowacji pedagogicznej: „Odkrywamy nasze chrześcijańskie

korzenie – wędrówki bliższe i dalsze po naszej Małej Ojczyźnie”. Najogólniej rzecz biorąc, celem innowacji jest mobilizowanie uczniów do poznawania historii Jawornika, dziejów ich rodzin oraz pięknej przeszłości związanej z uświęconymi miejscami na terenie ich miejsca zamieszkania.

Innymi słowy, uczniowie mają odkryć piękno miejsc w otaczającej ich rzeczywistości, zapoznać się z historią i przedstawić czytelnikom Białego Kamyka wyniki swej pracy.

Tym razem publikujemy opracowanie przygotowane przez Julię i Kaję z klasy VII a.

Kapliczka na granicy Myślenic z Jawornikiem na Tarnówce

Opracowanie: Julia Gwóźdź i Kaja Kurowska VIIa

Figurka przedstawia Matkę Bożą Różańcową. Została wykonana na dwustopniowym fundamencie. Prezentuje trój-

kondygnacyjny cokół w formie filarowej z dominującą II kondygnacją w typie trzonu. Pierwsza kondygnacja pełni rolę bazy, a III przybiera formę wielościennego, o prostych kształtach kapitełu. Charakterystyczną częścią cokołu są zdwojone pionowe krawędzie. W środkowej kondygnacji dodatkowo ujęte „wolutowymi spływami.” W części centralnej cokołu umieszczono inskrypcję „J. Jakub Święch tu przechodzącego prosi o Pozdrowienie Anielskie do M.B. Różańcowej za dusze zmarłe”. Dokładnej daty nie znamy, ale pod inskrypcją widnieje napis „R 1804 D. 16 czerwca”, więc pozwala nam się to domyślić, że jest to rok budowy kapliczki.

Przez wiele lat Kapliczką opiekowała się rodzina Szlachetków, a obecnie Eugenia Matoga. Od około 20 lat, co roku odbywają się pod Kapliczką Nabożeństwa Majowe, w której uczestniczą głównie mieszkańcy Tarnówki. Obecnie prowadzi je Roman Szlachetka, a wcześniej prowadził je jego tata, Teodor Szlachetka (informacji udzieliła: Eugenia Matoga).

Wycieczki szkolne

Anna Kowalska, Monika Zajac

Na przełomie listopada oraz grudnia uczniowie Szkoły Podstawowej im. ks. J. Twardowskiego w Jaworniku brali udział w dwóch wycieczkach zorganizowanych dzięki dofinansowaniu, o które ubiegała się Dyrektor Szkoły mgr Renata Marzec. Wycieczki były sfinansowane z Funduszy Rządowych określonych mianem: Przedsięwzięcie Ministra Edukacji i Nauki pn. „Poznaj Polskę”, budżetu Miasta i Gminy Myślenice oraz rodzicielskiego wkładu pieniężnego.

W dniu 30 listopada 2021 r. odbyła się wycieczka do Pszczyny dla uczniów klas 2 oraz 3. Chociaż jej uczestnikom towarzyszyła jesienno-zimowa aura, to wśród wychowanków dominowały uczucia radości i ekscytacji.

Wycieczka miała ciekawy i urozmaicony program, który zakładał aktywny udział uczniów. Na początku dzieci zwiedziły ekspozycję zespołu zamkowo-parkowego w Pszczynie. W następnej kolejności miały możliwość zwiedzania Skansenu Zagrody Wsi Pszczyńskiej. Zapoznanie z pokazową Zagrodą Żubrów wywołało wiele emocji. Ponadto dzieci miały okazję dowiedzieć się, jak współistnieją w środowisku naturalnym sarny, jelenie czy też danieli. Nie brakło też czasu wolnego na posiłek i wzajemne rozmowy. Zdaniem uczniów wycieczka była atrakcyjna, pasjonująca i zajmująca.

W dniach 9–10 grudnia 2021 r. uczniowie klas 7 oraz 8 udali się na dwudniową wycieczkę do stolicy Polski – Warszawy. Pierwszym punktem zwiedzania był Park Łazienkowski. Uczniowie mieli okazję zobaczyć sławny na cały świat pomnik Fryderyka Chopina, a także jeden z najcenniejszych polskich zabytków w stylu klasycystycznym – Pałac na Wyspie.

Kolejną atrakcją wycieczki był przejazd Traktem Królewskim: Alejami Ujazdowskimi i Nowym Światem. Podczas podróży do Biblioteki Uniwersyteckiej uczniowie mogli

ujrzeć budynek ambasady, ministerstwa oraz urzędy państwowe. Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego to jedna z najciekawszych budowli w Polsce. Imponujące okazało się połączenie surowego betonu, zielonego szkła i roślinności porastającej fasadę biblioteki.

Kierując się w stronę śródmieścia uczniowie odwiedzili słynną ławkę, na której odpoczywał ks. Jan Twardowski. Patrona naszej szkoły postanowiono uczcić pomnikiem, na którego lokalizację wybrano skwer przed Klasztorem Sióstr Wizytek, noszący jego imię. Pomnik przedstawia postać księdza Jana Twardowskiego siedzącego z książką w ręku. Na ławce umieszczono cytaty brzmiące: „Można odejść na zawsze, by stale być blisko”. Pomnik jest multimedialną instalacją, pozwalającą wysłuchać wierszy recytowanych przez samego księdza Twardowskiego.

Następnie uczniowie wraz z opiekunami udali się na Stare Miasto i podziwiali Kolumnę Zygmunta III Wazy. Stamtąd przeszli na ul. Świętojańską, przy której mieści się Bazylika Archikatedralna św. Jana Chrzciciela. Rynek Starego Miasta zachwylił wszystkich bożonarodzeniową dekoracją. Spacer przy Barbakanie zwieńczony został wizytą przy Pomniku Małego Powstańca.

Zwiedzanie Świątyni Opatrzności Bożej oraz Panteonu Wielkich Polaków z przewodnikiem dało uczniom możliwość poznania historii Świątyni,

jej roli dla wiernych oraz symboliki samej budowy. Wybór Domu Bożego był nieprzypadkowy, tutaj bowiem spoczywa ks. Jan Twardowski.

W drugim dniu wycieczki jej uczestnicy odwiedzili Muzeum Powstania Warszawskiego. Nowoczesne, multimedialne Muzeum wywarło na uczniach duże wrażenie oraz dostarczyło wielu przeżyć. Ta żywa lekcja historii ukazywała 63 dni powstania w pasjonujących życiorysach powstańców, które budziły podziw, wielkie uznanie i szacunek dla jego Bohaterów.

Najwięcej emocji przyniosła wizyta w Centrum Nauki Kopernik, które stanowi prawdziwy raj dla miłośników nauki. Młodzież mogła odkrywać tu tajemnice natury, poznawać zasady fizyki, samodzielnie przeprowadzać doświadczenia, wspaniale się przy tym bawiąc.

Wycieczka do Warszawy, pomimo zimowej aury, była bardzo udana. Uczniowie odwiedzili najważniejsze zabytki stolicy. Wyjazd dostarczył wszystkim uczestnikom wielu niezapomnianych wrażeń i przeżyć. ■

Przedstawienie Bożonarodzeniowe

W dniu 22 grudnia 2021 r. w Szkole Podstawowej im. ks. J. Twardowskiego w Jaworniku odbyło się przedstawienie bożonarodzeniowe przygotowane przez przedszkolaki z oddziału przedszkolnego. Ze względu na ograniczenia związane z pandemią premiera jasełek odbyła się z udziałem Dyrektora Szkoły mgr Renaty Marzec oraz jednego członka rodziny każdego z małych aktorów.

Inscenizacja została przygotowana pod kierunkiem mgr Bożeny Boczkai oraz Anny Łopaty. Dzieci wspaniale zaprezentowały się na scenie. Przedstawienie nawiązywało do historii narodzenia Dzieciątka Jezus. Obok

tradycyjnej szopki ze Świętą Rodziną pojawili się Trzej Królowie, pastuszkowie oraz anioły. Piękny układ choreograficzny z szarfami do kolędy „Mario, czy Ty wiesz” zachwylił publiczność. Wszyscy włożyli wiele serca i zaangażowania w inscenizację. ■

GRUPA APOSTOLSKA

Wspaniały grudzień w naszej wspólnocie

An. Bartłomiej Dąbrowski

Byliśmy świadkami naprawdę wspaniałego miesiąca w naszej wspólnocie.

Zaczęliśmy od jednej z najwspanialszych rzeczy, czyli adoracji, podczas której mieliśmy okazję porozmawiać z Bogiem o trzech niezwykle ważnych rzeczach: za co Go przepraszamy, za co chcemy Mu podziękować oraz o co chcielibyśmy Go prosić. Była to rzecz niezwykle przydatna wchodząc w czas przygotowania na Jego przyjście.

W następnym tygodniu spędziliśmy ze sobą wspaniałe mikołajki, podczas których, jak wiadomo, wszyscy są weseli, uśmiechnięci i wszyscy są z prezentami, jednak każdy na swój

prezent musiał zapracować... otóż każdy musiał narysować jeden element świąteczny, z czego zrobiliśmy mozaikę. Po tym wszystkim obejrzelśmy bardzo ciekawy i pouczający film „Pada Shrek”.

Jeszcze później mieliśmy okazję spędzić czas niezwykle pracowicie, otóż przygotowywaliśmy kredy i kadzidła, które 6 stycznia, czyli w święto Trzech Króli, zostaną poświęcone i trafią do Waszych domów.

Pod sam koniec miesiąca i jednocześnie kończąc okres Adwentu, w końcu doczekaliśmy się Jego samego, Jezusa narodzonego, którego najpierw wszyscy z radością powitaliśmy

w domach podczas naszych wigilii, po czym przyszliśmy na nasze grupowe spotkanie, na którym połamaliśmy się opłatkiem i złożyliśmy sobie życzenia. Po spotkaniu wspólnie udaliśmy się na Pasterkę.

6 stycznia Święto Trzech Króli

Dział „Kamyczek dla dzieci” opracowała Lucyna Bargieł

Trzej Mędrcy ujrzeli gwiazdę – znak narodzin Króla. Podążyli za nią. Była to gwiazda cudowna, zawiodła ich aż do Betlejem, stanęła nad miejscem, w którym mieszkała Święta Rodzina.

Już w starożytności panowało przekonanie, że Trzej Królowie przybyli mniej więcej po... dwóch latach od narodzin Jezusa. Dlatego weszli do domu, a nie do stajenki. Święty Mateusz pisze wyraźnie, że gwiazda stanęła nad domem, nie nad stajenką (Mateusz 2,11). „Gdy weszli do domu, zobaczyli Dziecko z Jego Matką, Maryją. Upadli na kolana i oddali Mu hołd. Otworzyli swe skrzynki i ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę”.

Święta Rodzina

Jezus, Maria, Józef, to Rodzina Święta,
W szopie małej nawet klękają bydlęta.
Tyle cudów na świecie rozum ludzki stworzył,
Lecz żaden nierówny cudowi narodzin.
To dla tego, że od Boga życie jest nam dane,
I w pielgrzymce ziemskiej, do Stwórcy zmierzamy.
Przed szopką uklęknij i docień dar Boży,
Dziękuj za dar życia, dar swoich narodzin.
O Święta Rodzino chroń dzieci poczęte,
Niech matki zrozumieją, że życie jest Święte!

Marcin

LUDWIK JERZY KERN

Bajka o Starym i Nowym Roku

O jednej porze, raz do roku
w zimowej nocy ciemnym mroku,
gdzieś, gdzie nie sięga ludzki wzrok,
schodzi się z rokiem rok.

Jeden jest wielki z siwą brodą,
drugi jest mały z buzią młodą,
czyli, by rzec innymi słowy:
jeden jest stary, a drugi młody.
Gwiazdy jak świecek lśnią na niebie,
a oni stają obok siebie,
coś sobie mówią, patrząc w oczy,
ale nikt nie wie, o czym.

Potem w ciemności słychać kroki...
To się rozchodzą oba roki.

W całkiem przeciwnie idą strony,
Stary, znużony i zmęczony,
Nowy, o jasnych, złotych lokach,
wesoło mknie w podskokach.

Po chwili cichnie odgłos kroków
w zimowej nocy ciemnym mroku,
gwiazda za gwiazdą w górze gaśnie
i robi się na świecie jaśniej,
i znika czarnej nocy cień,
i wstaje nowy, jasny dzień,
i budzisz się, przecierasz wzrok
i witasz – Nowy Rok.

Ozdoba świąteczna

Katarzyna Firek, Barbara Biernacka-Żaba
– organizatorzy konkursu

W związku z nadchodzącymi świętami Bożego Narodzenia, nasze przedszkole w Jaworniku zorganizowało konkurs plastyczny na „Najpiękniejszą ozdobę świąteczną”. Konkurs skierowany był do wszystkich dzieci z naszej placówki oraz ich rodziców. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpiło w piątek 10 grudnia br., wpłynęło aż 37 prac konkursowych, co stanowiło ogromne wyzwanie dla organizatorów jak i jury, które zmagало się z nie lada wyzwaniem, aby wybrać te najpiękniejsze prace.

Konkurs organizowany był w dwóch kategoriach wiekowych 3–4-latki oraz 5–6-latki. Przedmiotem konkursu plastycznego było wykonanie najpiękniejszej ozdoby świątecznej. Celem konkursu było rozwijanie twórczej wyobraźni i aktywności dziecka, zainteresowanie obyczajami i tradycjami Świąt Bożego Narodzenia, a także rozwijanie wrażliwości estetycznej.

Jury wybierając i oceniając pracę szczególną uwagę zwracało na udział dziecka w wykonaniu pracy, oryginalność, pomysłowość oraz estetykę wykonania pracy. Z każdej kategorii wiekowej przyznane zostały 3 dyplomy za I, II oraz III miejsce. Zostały również wręczone wyróżnienia za I, II, III miejsce. Dzieci otrzymały piękne dyplomy oraz prezenty. Wszystkie pozostałe prace zasługiwały na pochwałę, dlatego jury postanowiło wręczyć każdemu dziecku za udział w konkursie dyplom z wyróżnieniem i nagrodę.

Bardzo dziękujemy za tak liczny odzew i chęć udziału w konkursie. Wszystkie prace konkursowe zachwyciły swoim pięknem i oryginalnością. Jesteśmy niezmiernie wdzięczni za zaangażowanie dzieci i rodziców w wykonaniu tych pięknych prac konkursowych. SERDECZNIE GRATULUJEMY!!!!

Konkurs Kolęd i Pastorałek w Przedszkolu w Jaworniku

Natalia Hołuj

*Kolęda płynie z wysokości,
kolęda płynie.
Śpiewa na całego z wysokości,
śpiewa na całego.
I uczy miłości...*

Boże Narodzenie – jedno z najważniejszych Świąt w roku. Niesie ze sobą mnóstwo radości i nadziei na lepsze dni. Rodzi się nasz Zbawiciel, Mesjasz Pan. Mimo, że maleńki, w ubogiej stajence to jednak wielki i wszechmocny Król, nasz Odkupiciel, który

chce wejść w nasze życie i przemieniać je. Trzeba tylko otworzyć drzwi serca na Jego Głos i odpowiedzieć na Jego zaproszenie. Witamy więc Boskie Dzieciątko przy dźwiękach nastrojowych kolęd i pastorałek.

Święta Bożego Narodzenia są najbardziej rodzinnymi Świętami. Niezwykła atmosfera, choinka, Wigilia, opłatek... Wśród licznych tradycji szczególne miejsce zajmuje wspólne kolędowanie, kiedy to po Wigilijnej Wieczery wszyscy wyśpiewują chwa-

łę Małej Dziecinie. Kolędy i pastorałki są znane i lubiane zarówno przez dorosłych jak i dzieci.

Dbając o zachowanie tak pięknego zwyczaju dnia 16.12.2021 r. w naszym przedszkolu odbył się Konkurs Kolęd i Pastorałek. Wzięło w nim udział dwięciu uczestników w dwóch kategoriach wiekowych: dzieci 3–4-letnie oraz 5–6-letnie. Wszyscy włożyli wiele pracy i serca w przygotowanie oraz wykazali się odwagą podczas występu. Mieliśmy również przyjemność gościć w naszym przedszkolu Panią Justynę Iskrę, która dokonała fachowej oceny występów oraz pomogła w wyłonieniu zwycięzców. Przyznano następujące miejsca:

DZIECI 3–4-LETNIE:

I miejsce: Kornelia Sala „Nie płacz Jezu...”; II miejsce: Aleksandra Gracz „Była noc...”; III miejsce: Marcelina Topa „Świeć gwiazdeczko mała...”; WYRÓŻNIENIE: Nikodem Kaczorowski „Zostań Jezu mym Braciszkiem...”

DZIECI 5–6-LETNIE:

I miejsce: Amelia Leśniewska „Ciemną nocą...”; II miejsce: Anna Dąbrowa „Grajmy Panu...”; III miejsce: Marcelina Spólnik „Dziś w stajence...”; WYRÓŻNIENIE: Franciszek Łapa „Dzisiaj w Betlejem”; Kajetan Szlachetka „Lulajże Jezuniu”.

Wszystkim uczestnikom gratulujemy i dziękujemy za zaangażowanie. ■

Mikołaj w przedszkolu

Barbara Biernacka-Żaba

Do naszego Przedszkola Mikołaj zawiątał już 3 grudnia. Od samego rana panowała radosna atmosfera oczekiwania. Mikołaj chodził od grupy do grupy obwieszczając swoje nadejście dzwonkiem. Wszystkie dzieci w grupach witały Go piosenkami, grą na instrumentach, lub wierszem. Nawet najmłodsze „Misie” pomimo lęku

i wielu obaw podchodziły do Mikołaja po prezent. Dla niektórych dzieci i wszystkich pań Mikołaj miał różne zadania do wykonania. Tak więc panie kucharki śpiewały piosenki o choince, inne panie odmawiały wskazane modlitwy, inne odpytywane były z przykazań np. „Siedem sakramentów świętych” itp. Atmosfera była bardzo miła i wesoła. Dzieci też słuchały czy panie nie mylą się i czy zasłużyły na prezent. Prezenty bardzo się wszystkim podobały. Mikołaj pozował do zdjęć z każdą grupą: Misiów, Biedronek, Sówek i Piratów. Za ciężką pracę Mikołaj otrzymał od dzieci

laurki, a pani dyrektor poczęstowała Go ciasteczkami i kawą. I znowu rozbrzmiewała piosenka „A Mikołaj pędzi, a Mikołaj gna...” Co świadczyło, że wizyta Mikołaja w naszym przedszkolu dobiegła końca i Mikołaj spieszy do innych dzieci z prezentami. Do zobaczenia za rok :) ■

Nowiny z Gminy

Wacław Szczotkowski

Szanowni Czytelnicy Białego Kamyka!

Wielu pyta i zastanawia się, co będzie dalej z budową Przedszkola w Jaworniku?

Ja wiem, że wszyscy już zbyt długo czekamy na to przedszkole i chcielibyśmy, aby jak najszybciej powstało. A tu słyszę głosy, że póki co idzie jak po grudzie. Rozumiem te powątpiewania i pewien

sceptycyzm. Bo wszystkim nam się wydawało, że budowa „ruszy z kopyta i potoczy się galopem”. Jednak musimy trochę ostudzić pochopne oczekiwania i wymagania oraz uzbroić się w cierpliwość. Otóż informuję, że wszystko zmierza we właściwym kierunku. Pamiętajmy jednak, że muszą być zachowane przewidziane projektem procedury.

Obecnie zostały sfinalizowane prace związane z przebudową sieci energetycznej. Ostatni etap tych prac to przełączenie zasilania na nowy fragment linii energetycznej, które jest zaplanowane na drugi tydzień stycznia 2022 roku. Wszystko wskazuje na to, że firma budowlana rozpocznie prace ziemne w drugiej połowie stycznia. Będzie to początek budowy fundamentów przedszkola, o ile oczywiście pozwolą na to warunki atmosferyczne. Proszę o odrobinę optymizmu na początku Nowego Roku. Nie bądźmy siewcami defetyzmu. ■

Intencje mszalne

10.01.2022, poniedziałek

7.00 za parafian
17.00 + Andrzej Polewka – od rodziny Ożóg z Myślenic

11.01.2022, wtorek

7.00 + Jan Tomal – od rodziny Pacułt
17.00 + Tadeusz Wilk – od szwagierki Krystyny z mężem

12.01.2022, środa

7.00 + Emilia Szafraniec – od syna Piotra z żoną
17.00 1) + Danuta Podoba – od koleżanek z kuchni córki Barbary
2) + Tadeusz Wilk – od Teresy i Jerzego Szlachetka
3) + Jan Wiśnicz – od Michała i Pauliny Leśniewskich
4) + Kazimierz Dymek – od chrześniaka Grzegorza z rodziną
5) + Małgorzata Łapa – od sąsiadów Kocur i Komorowskich
6) + Włodzimierz Kmiecik – od sąsiadów Polewków
7) + Maria Wątopek – od rodziny Polewków

13.01.2022, czwartek

7.00 ++ Barbara Podoba, córka Maria Węgrzyn 12. r. śm.
17.00 + Jan Leśniak – od córki Anny z rodziną

14.01.2022, piątek

7.00 + Maria Dąbrowa 10. r. śm.
17.00 + Ryszard Zachara – od Marii i Czesława Firek z rodziną

15.01.2022, sobota

7.00 + Mateusz Kościelniak – od babci Krystyny
17.00 + Kazimiera Hudaszek – od męża

16.01.2022, niedziela

7.00 + Andrzej Polewka – od II Kręgu Domo-
wego Kościoła
9.00 ++ Stanisław Tomal 28. r. śm., Maria żona,
Genowefa i Piotr Mirek, Andrzej i Antoni
synowie
11.00 + Maria Czyż 15 r. śm.
15.30 + Bronisława Górecka r. śm.

17.01.2022, poniedziałek

7.00 + Emilia Szafraniec – od syna Andrzeja z rodziną
17.00 + Piotr Węgrzyn – od Agnieszki i Pawła z dziećmi

18.01.2022, wtorek

7.00 + Kazimierz Dymek – od siostry Marty z rodziną
17.00 + Maria Kielbowicz 4. r. śm.

19.01.2022, środa

7.00 za parafian
17.00 1) + Danuta Podoba – od koleżanek i kolegów córki Barbary
2) + Genowefa Podoba – od koleżanek i kolegów z Firmy ATTE
3) + Kazimiera Braś – od sąsiadów Stanisława i Magdaleny z dziećmi
4) + Włodzimierz Skóra – od Teresy i Mariana Dąbrowa
5) ++ Jan Białoń 20. r. śm., jego rodzice Rozalia i Władysław
6) + Włodzimierz Kmiecik – od kolegów syna z OSP Krzywaczka

20.01.2022, czwartek

7.00 ++ Tadeusz i Natalia Sułowscy r. śm.
17.00 + Ryszard Zachara – od córki Moniki z rodziną

21.01.2022, piątek

7.00 + Salomea Podoba – od siostry Janiny z mężem
17.00 1) + Tadeusz Woźniak – od rodziny Nowaków
2) + Karolina Galas – od rodziny Szewczyk
3) + Edward Gorączko – od kuzyna Tadeusza z żoną

22.01.2022, sobota

7.00 w intencji rodzin i małżeństw – od I Kręgu Domo-
wego Kościoła
17.00 rezerwacja

23.01.2022, niedziela

7.00 rezerwacja
9.00 + Kazimierz Hudaszek – od córki Aliny
11.00 + Kazimierz Rusznica – od syna Roberta z rodziną i syna Jarosława
15.30 ++ Zygmunt Wolak 2. r. śm, Zofia i Jan Wolak, jego rodzice

24.01.2022, poniedziałek

7.00 za parafian

17.00 + Andrzej Polewka – od koleżanek z pracy Małgorzaty

25.01.2022, wtorek

7.00 + Jan Tomal – od rodziny Woźniczków z Myślenic
17.00 + Emilia Szafraniec – od wnuka Krzysztofa z rodziną

26.01.2022, środa

7.00 + Jan Leśniak – od córki Urszuli z rodziną
17.00 1) + Tadeusz Wilk – od Moniki i Janusza Szlachetka
2) + Małgorzata Kościelniak – od Anny i Władysława Gawel z synem Wiktorem
3) + Jan Wiśnicz – od Teresy i Mariana Dąbrowa
4) + Jan Włoch – od rodziny Mądrałów
5) dziękczynno-błagalna w 88. rocznicę urodzin dla Anny Polewka

27.01.2022, czwartek

7.00 ++ Jan i Franciszka Siuta, Kazimierz i Bronisław synowie, Paweł, Aniela i Wiktoria Polewka, Helena Szlachetka
17.00 rezerwacja

28.01.2022, piątek

7.00 + Danuta Podoba – od męża Stanisława
17.00 + Ryszard Zachara – od rodziny i chrześniaka

29.01.2022, sobota

7.00 ++ Franciszek i Ludwika Sołtys, Eleonora córka, Ludwik i Franciszek synowie, Stanisław i Wiktoria Sołtys, Jan i Maria Wilkołek
17.00 rezerwacja

30.01.2022, niedziela

7.00 rezerwacja
9.00 ++ Węgrzyn Maria 1. r. śm, Kazimierz mąż – od córki Moniki i Marka
11.00 + Józef Ostafin
15.30 + Józef Święch 15. r. śm.

31.01.2022, poniedziałek

7.00 za parafian
17.00 rezerwacja

1.02.2022, wtorek

7.00 + Emilia Szafraniec – od koleżanek i kolegów z Zespołu Wychowania Fizycznego Szkoły Podstawowej w Krakowie

17.00 + Piotr Węgrzyn – od Natalii i Jana z dziećmi

2.02.2022, środa

7.00 za parafian

17.00 1) ++ Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyściu cierpiące
2) + Genowefa Podoba – od brata Jana
3) + Włodzimierz Skóra – od sąsiadów Ryszarda Braś
4) + Małgorzata Łapa – od Barbary i Janusza Góreckich

3.02.2022, czwartek

7.00 + Jan Strzec 2 r. śm.

17.00 1) + Ryszard Zachara – od rodziny Tomal
2) + Maria Kielbowicz – od koleżanek i kolegów ze Stacji Paliw

4.02.2022, piątek

7.00 ++ zmarli wypominani

17.00 + Jan Leśniak – od syna Rafała z rodziną

5.02.2022, sobota

7.00 + Danuta Podoba – od syna Wiesława z rodziną

17.00 + Kazimiera Hudaszek – od syna Ryszarda z rodziną

6.02.2022, niedziela

7.00 rezerwacja

9.00 ++ Maria Tomal 15. r. śm., Stanisław mąż, Genowefa i Piotr Mirek, Andrzej i Antoni synowie

11.00 + Kazimierz Rusznica – od syna Roberta z rodziną i syna Jarosława
15.30 dziękczynno-błagalna w 40 r. ślubu Emilii i Jerzego

7.02.2022, poniedziałek

7.00 za parafian

17.00 + Ryszard Zachara – od chrześniak Mariusza

8.02.2022, wtorek

7.00 + Emilia Szafranec – od rodziny Gościńskich

17.00 rezerwacja

9.02.2022, środa

7.00 za parafian

17.00 1) + Tadeusz Wilk – od rodziny Chrapków
2) + Jan Wiśnicz – od Krzysztofa i Urszuli Dąbrowa
3) + Kazimiera Braś – od sąsiadki Teresy Łapa z synami
4) + Kazimierz Dymek – od Iwony i Tomasa Owczarkiewicz z dziećmi

10.02.2022, czwartek

7.00 + Ryszard Kurowski, Tadeusz i Zofia rodzice oraz dziadkowie

17.00 + Jan Leśniak – od chrześnicy Agaty z rodziną

11.02.2022, piątek

7.00 + Salomea Podoba – od siostry Haliny z rodziną

17.00 ++ Genowefa Mirek 7. r. śm., Piotr mąż, Stanisław i Maria Tomal, Andrzej i Antoni Mirek

12.02.2022, sobota

7.00 + Mateusz Kościelniak – od rodziny Staszkievczów i Lenart

17.00 + Kazimiera Hudaszek – od siostrzenicy Krystyny

13.02.2022, niedziela

7.00 rezerwacja

9.00 + Andrzej Jania r. śm. – od syna Piotra z rodziną

11.00 ++ Zofia Chmielowska 2. r. śm., Jan mąż, Tadeusz syn, Stanisław i Anna Nowak, Rozalia córka

15.30 rezerwacja

Niedzielne czytania mszalne

16 styczeń, 2. niedziela zwykła

Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa rzekła do Niego: „Nie mają wina”. Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? [Czy] jeszcze nie nadeszła godzina moja?” Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 1, 2nn).

23 styczeń, 3. niedziela zwykła

Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski Pana (Łk 4, 18n).

30 styczeń, 4. niedziela zwykła

A wszyscy przyświadczały Mu i dziwili się pełnym łaski słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: „Czy nie jest to syn Józefa?” Wtedy rzekł do nich: „Z pewnością powiecie Mi to przysłowie, Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu, w swojej ojczyźnie, tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum” (Łk 4, 21nn).

6 luty, 5. niedziela zwykła

Gdy tłum cisnął się do Jezusa, aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem Genesaret, zobaczył dwie łodzie stojące przy brzegu; rybacy zaś

wyszli z nich i płukali sieci. Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odfilił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy (Łk 5, 1 1nn).

13 luty, 6. niedziela zwykła

Błogosławieni jesteście wy, ubodzy, albowiem do was należy królestwo Boże.
Błogosławieni wy, którzy teraz głodujecie, albowiem będziecie nasyceni.
Błogosławieni wy, którzy teraz płaczecie, albowiem śmiać się będziecie (Łk 6.20nn).

Kalendarium liturgiczne

13 styczeń, czwartek

Wspomnienie św. Hilarego, bpa i dra Kościoła

17 styczeń, poniedziałek

Wspomnienie św. Antoniego, opata

19 styczeń, środa

Wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, bpa

21 styczeń, piątek

Wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

24 styczeń, poniedziałek

Wspomnienie św. Franciszka Salezego, bpa i dra Kościoła

25 styczeń, wtorek

Święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła

26 styczeń, środa

Wspomnienie św. biskupów Tymoteusza i Tytusa

28 styczeń, piątek

Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, dra Kościoła

3 luty, czwartek

Wspomnienie św. Błażeja, bpa i męczennika

5 luty, sobota

Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy

7 luty, poniedziałek

Wspomnienie bł. Klary Szczęsnej, dziewicy

10 luty, czwartek

Wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy

Pogrzeby

+ Adam Ślusarczyk lat 65.
+ Helena Kurowska lat 89.
+ Marian Bronisław Górka lat 59.
+ Antonina Sentysz lat 92.
+ Edward Gorączko lat 60.
+ Władysława Waleria Szymańska lat 81.
+ Teresa Maria Nowak lat 83.

Chrzty

Zuzanna Anna Ziarnik
Igor Gracz
Anastazja Helena Wincenciak
Olaf Kaleta

Białe Kamyk – redaguje zespół; Opiekun: ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargiel, Andrzej Pawłowski, Wacław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zajac, Dawid Grzeszkowicz;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Mirosław Ciaputa, Paweł Ciaputa;

Adres: www.bialekamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

NA OKŁADCE: H. Memling, Madonna z Dzieciątkiem, XV w.

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANIYCH TEKSTÓW.

Święty Mikołaj w przedszkolu

Przedstawienie Bożonarodzeniowe

Pasterka

Zakończenie Rorat